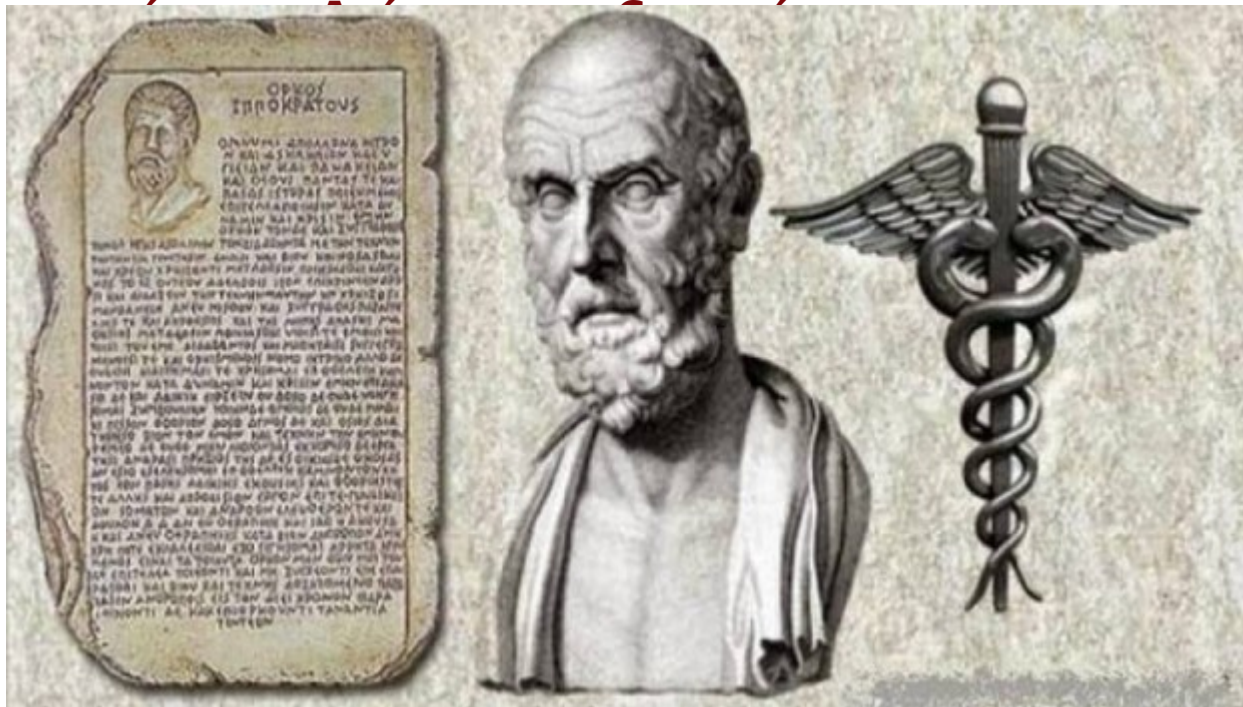

Ο Ιπποκράτης είχε βρει το φάρμακο κατά του

Ο

Ιπποκράτης έδωσε το φάρμακο για τον καρκίνο πρίν πολλά χρόνια. Και θα υιοθετήσουμε την τακτική του πανεπιστήμονα Ιπποκράτη ο οποίος μας έλεγε ότι είμαστε ό,τι τρώμε. Τι συμβαίνει όμως και υπάρχει στις ημέρες μας αυτή η έξαρση του καρκίνου; Ας γνωρίσουμε την Ιπποκράτειο αντικαρκινική άμυνα η οποία στηρίζεται στην ισορροπία των 4 βασικών γεύσεων. Αυτός θεωρείται η κορυφή της ελληνικής ιατρικής γιατί πρώτος αυτός ασχολήθηκε με την ανατομία και φυσιολογία και διατύπωσε ως εξής τις αντιλήψεις του για την υγεία και την αρρώστια, που υιοθέτησε και ο Ιπποκράτης:

«Εκείνο που διατηρεί την υγεία είναι ισομερής κατανομή και ακριβής μείξη μέσα στο σώμα των δυνάμεων (= ισονομία) του ξηρού, του υγρού, του κρύου, του γλυκού, του πικρού, του ξινού και του αλμυρού. Την αρρώστια την προκαλεί η επικράτηση του ενός (=μοναρχία). Η θεραπεία επιτυγχάνεται με την αποκατάσταση της διαταραχθείσας ισορροπίας, με τη μέθοδο της αντίθετης από την πλεονάζουσα δύναμη». Οι αντιλήψεις αυτές τις βρίσκουμε ακέραιες στον Ιπποκράτη. Η ακριβής μείξη, η ισονομία, η συμμετρία, η αρμονία, βρίσκονται στη βάση των δογμάτων των Πυθαγορείων και του Ιπποκράτη. Γράφει χαρακτηριστικά ο Ιπποκράτης:

«Μέσα στον άνθρωπο υπάρχει και το πικρό και το αλμυρό, το γλυκό, το ξινό, το

στυφό και το άνοστο και... τα συστατικά αυτά όταν αναμειγνύονται και ενώνονται μεταξύ τους, ούτε φαίνονται ούτε βλάπτουν τον άνθρωπο. Όταν όμως κάποιο απ' όλα διαχωριστεί και μένει μόνο του τότε φαίνεται να προκαλεί βλάβη».

Έχει υποστηριχθεί, ότι με τον αποκλεισμό των πικρών ουσιών - μόνο ηδονή και ευχαρίστηση στο λάρυγγά μας είναι το σύνθημά μας - αποκλείσαμε μια από τις 4 βασικές γεύσεις: αλμυρό, ξινό, πικρό, γλυκό. Πολλοί έχουν απορρίψει και το ξινό και έχουν επιλέξει το αλμυρό και το γλυκό. Έτσι έχει χαθεί η ισορροπία.

Ο Ιπποκράτης τόνιζε την ισορροπία, επηρεασμένος από τον πατέρα της ελληνικής ιατρικής τον γιατρό Αλκμαίωνα. Αν τρώμε πολλά γλυκά και υδρογονάνθρακες και έχει γίνει το σώμα μας σοκολάτα και ζαχαροπλαστείο, έχει επέλθει ανισορροπία. Η επικράτηση των γλυκών σε βάρος του πικρού θα το πληρώσουμε και μάλιστα ακριβά.

Οι όγκοι είναι γεμάτοι από ζάχαρη. Αυτό απέδειξε ο Warburg. Το 2001 ένα ιατρικό συνέδριο στην Καρλσρούη της Γερμανίας, επιβεβαίωσε την παροιμία: «ότι είναι πικρό στο στόμα, είναι καλό στο στομάχι». Τονίστηκε ότι οι πικρές ουσίες, συμβάλλουν αποφασιστικά στη συνολική διαδικασία της πέψης. Το αμυγδαλέλαιο λαμβάνεται από τους καρπούς του αμύγδαλου. Πλούσιο σε βιταμίνες Α, Ε, Β1, Β2, Β6, Β17 και ιχνοστοιχεία. Η βιταμίνη Β17 δεν είναι βιταμίνη. Είναι η παλιά ονομασία της αμυγδαλίνης, όπως διαβάσαμε σε άρθρο ειδησιογραφικού πόρταλ. Η αμυγδαλίνη είναι το πικρό συστατικό των αμυγδάλων και μια πιθανή τοξίνη αφού μπορεί να απελευθερώσει κυανίδη στον οργανισμό. Η αμυγδαλίνη θεωρείται ότι έχει αντικαρκινικές ιδιότητες, αλλά αυτό δεν έχει αποδειχθεί επιστημονικά. Οι κινήσεις του στομάχου και του εντέρου εντείνονται και επιταχύνεται η προώθηση της τροφής. Διεγείρουν την έκκριση χολής και παγκρέατος, βελτιώνουν την πέψη των λευκωμάτων, πρωτεϊνών και λιπών. Μειώνεται η αίσθηση του φουσκώματος και εμποδίζονται οι διαδικασίες ζύμωσης και σήψης που συντελούνται στο έντερο.

Μέσω της βελτίωσης απορρόφησης της βιταμίνης Β12, οι πικρές ουσίες υποστηρίζουν την παραγωγή αίματος, προάγουν την απορρόφηση των λιποδιαλυτών στοιχείων, όπως και του σιδήρου. Οι πικρές ουσίες υποστηρίζουν και τη δημιουργία βάσεων (αλκαλικό υψηλό ΡΗ) στον οργανισμό. Και δρουν μ' αυτό τον τρόπο ενάντια στην υπεροξειδωση του αίματος.

Κανόνας 1ος

Σε περίπτωση συστηματικής λήψης των πικρών ουσιών 1) δυναμώνει το συκώτι: Το συκώτι θέλει πικρά για να λειτουργήσει. Η χολή που παράγεται στο συκώτι είναι πικρή. Πως λοιπόν θα έχουμε παραγωγή πρώτης ποιότητας χολής, να διαλύει τα

λίπη, αν δεν τρώμε πικρά; Τροφοδοτώντας με ζάχαρη το συκώτι δεν παράγουμε πικρή χολή. 2) Βελτιώνεται ο μεταβολισμός και με τον τρόπο αυτό μειώνεται και η χοληστερίνη.

Με τα πικρά μειώνονται και οι τιμές του σακχάρου. Ο καθένας το καταλαβαίνει. Το σάκχαρο προέρχεται από την κατάχρηση υδατανθράκων, όχι από την κατάχρηση πικρών ουσιών και η θεραπεία γίνεται με τα αντίθετα, έλεγε ο Ιπποκράτης. Πικρές ουσίες, όπως η Clucosonalat Sinigrin, είναι αντικαρκινικές. Πως δρουν οι πικρές ουσίες; Η περίπτωση του βερίκοκου Το κέντρο για τον καρκίνο είναι το συκώτι. Το συκώτι είναι για τον καρκίνο, ότι η καρδιά για το κυκλοφορικό. Το συκώτι είναι το κέντρο. Δυνατό συκώτι διώχνει τον καρκίνο. Ζαχαροποιημένο και σοκολατοποιημένο συκώτι ίσον καρκίνος. Η άμυνα και ο τερματοφύλακας του οργανισμού εναντίον του καρκίνου βρίσκονται στο συκώτι και το συκώτι θέλει πικρά για να λειτουργήσει σωστά, να αποθηκεύσει τις βιταμίνες. Γιατί δεν παρουσιάζεται καρκίνος στο λεπτό έντερο;Ρωτήστε κάποιο γιατρό. Πολλοί δεν γνωρίζουν. Άλλοι απαντούν το PH, η μεγάλη ποσότητα γ - σφαιρίνης (επηρεάζεται από το σελήνιο), ή λόγω της ταχείας διέλευσης. Η απάντηση βρίσκεται στο γεγονός, ότι - σύμφωνα με τη φυσιολογία- στο λεπτό έντερο χύνονται οι εκκρίσεις της χολής και του παγκρέατος που κάνουν αλκαλικό το PH του λεπτού εντέρου.

Τα παγκρεατικά ένζυμα (θρυψίνη, χυμοθρυψίνη) και η χολή, είναι βασικής σημασίας για το περίεργο γεγονός, ότι στο λεπτό έντερο δεν εμφανίζεται σχεδόν ποτέ καρκίνος. Ο συνδυασμός και των δύο. Γιατί και στο πάγκρεας και στο χοληδόχο πόρο εμφανίζεται καρκίνος; Να θέσω διαφορετικά το ερώτημα. Αν είναι το PH ή η γ-σφαιρίνη η αιτία που το καρκίνου του λεπτού εντέρου είναι πρακτικά 0, γιατί δεν αυξάνουμε τις γ - σφαιρίνες ή δεν διορθώνουμε το PH του οργανισμού σε αλκαλικό; Ας θυμηθούμε τον Otto Warburg: 1) μεγάλη κατανάλωση γλυκόζης (γαλακτικό οξύ), 2) έλλειψη οξυγόνου, 3) χαμηλό (όξινο) PH.

Η τριάδα των χαρακτηριστικών των καρκινικών κυττάρων.Πράγματι στο λεπτό έντερο υπάρχει αλκαλικό PH. Τα ένζυμα είναι πολύ ευαίσθητα. Η θερμοκρασία τα καταστρέφει εντελώς. Για να έχουμε λοιπόν πολλά ένζυμα, πρέπει να καταναλώνουμε ωμές τροφές. Έτσι θα ανεβάζουμε το επίπεδο των πεπτικών ενζύμων του εντέρου και θα έχουμε περισσότερα παγκρεατικά ένζυμα.

Κανόνας 2ος

Τουλάχιστον το 50% των τροφών ενός καρκινοπαθή πρέπει να είναι ωμές, για άριστη λειτουργία των παγκρεατικών ενζύμων. Πώς το κουκούτσι του βερίκοκου σκοτώνει τα καρκινικά κύτταρα; Η Β17 που περιέχεται στο κουκούτσι του βερίκοκου, στα πικραμύγδαλα και τα αμύγδαλα, αποτελείται από δύο σάκχαρα (γλυκόζη) ένα βενζελδαύδη και ένα κυάνιο συνδεδεμένα μεταξύ τους.

Όπως ο καθένας γνωρίζει, το κυάνιο είναι υψηλά τοξικό και σε μεγάλες ποσότητες θανατηφόρο. Όμως σ' αυτή τη φυσική του μορφή είναι χημικά αδρανές. Υπάρχει μία ουσία, που μπορεί να ξεκλειδώσει το μόριο της βιταμίνης Β17 και να απελευθερώσει το κυάνιο του βερίκοκου. Η ουσία αυτή είναι το ένζυμο beta glucosidase (βήτα γλυκοσιδάση), που το καλούμε, το ένζυμο που ξεκλειδώνει.

Όταν η βιταμίνη Β17, έρχεται σε επαφή μ' αυτό το ένζυμο, όχι μόνο απελευθερώνεται το κυάνιο, αλλά και η βενζελδαΐδη, η οποία είναι πολύ τοξική από μόνη της. Αυτές οι δύο ουσίες μαζί έχουν δηλητηριώδη ισχύ 100 φορές περισσότερο απ'όσο κάθε μια χωριστά. Αυτό καλείται συνεργιστικό αποτέλεσμα. Ευτυχώς, το ένζυμο αυτό δεν βρίσκεται οπουδήποτε στον οργανισμό μας σε επικίνδυνο βαθμό, εκτός από τα καρκινικά κύτταρα. Κάποτε δε 100 φορές περισσότερο απ'ότι στα περιβάλλοντα υγιή κύτταρα.

Αποτέλεσμα: Το δηλητήριο που απελευθερώνεται από το κουκούτσι του βερίκοκου και του αμύγδαλου στοχεύει στα καρκινικά κύτταρα και μόνο και τα σκοτώνει. Υπάρχει επίσης ένα άλλο ένζυμο, που καλείται ροδανάση. Το ονομάζουνε προστατευτικό ένζυμο, για την ικανότητά του να προστατεύει και να ουδετεροποιεί το κυάνιο μετατρέποντάς το σε υποπροϊόντα ωφέλιμα για την υγεία. Αυτό το ένζυμο απαντάται σε μεγάλες ποσότητες σε κάθε σημείο του οργανισμού μας, εκτός από τα καρκινικά κύτταρα, τα οποία δεν προστατεύονται.

Με λίγα λόγια η ροδανάση προστατεύει τους ιστούς από το κυάνιο ενώ δεν υπάρχει στα καρκινικά κύτταρα. Η γλυκοσιδάση απελευθερώνει το κυάνιο που σκοτώνει τον καρκίνο. Βρίσκεται στα καρκινικά κύτταρα, δεν βρίσκεται στα υγιή. Προσοχή εδώ. Ένα παράδειγμα από την ιστορία. Οι επιστήμονες γνωρίζουν πως το αντίδοτο στη δηλητηρίαση από κυάνιο, είναι η ζάχαρη. Αναφέρεται στην ιστορική απόπειρα δολοφονίας με κυανιούχο κάλιο κατά του Ρασπούτιν, μισητό πρόσωπο στην προεπαναστατική Ρωσία. Μολονότι ο Ρασπούτιν δηλητηριάστηκε με κυάνιο, δεν έπαθε τίποτα, διότι το κυανιούχο κάλιο είχε τοποθετηθεί μέσα σε γλυκά και σε κρασί. Αν και η δόση ήταν μεγάλη παρουσίασε ελάχιστα συμπτώματα δευτερεύοντα της δηλητηρίασης, όπως λόξυγκα, σιελόρροια κ.λ.π.

Η ζάχαρη είχε εξουδετερώσει τη δράση του πολύ δραστικού δηλητηρίου. Τη λεπτομέρεια αυτή δεν τη γνώριζαν οι επίδοξοι δολοφόνοι. Ας φανταστούμε λοιπόν

σήμερα έναν καρκινοπαθή που έχει καταναλώσει μεγάλες ποσότητες γλυκών, αναψυκτικών, ποτών, πατάτας, ή που η διατροφή του περιλαμβάνει κυρίως υδατάνθρακες, αν είναι δυνατόν να πάθει κάτι με λίγα κουκούτσια από βερίκοκα, όπως τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ είπαν, ακολουθώντας τα κελεύσματα των κυρίων τους στου Μεμόριαλ.

Όπως δεν έπαθαν οι Χούντζας, όπως λέει η παράδοσή μας με το μυλωνά, όπως επιστημονικά το ανέλυσε ο Krebs με τη ροδανάση και τη Β γλυκοσιδάση, τα κουκούτσια από βερίκοκα είναι απολύτως ασφαλή. Αρχίζουμε σε περιπτώσεις διαγνωσμένου καρκίνου με 5 την ημέρα, την πρώτη βδομάδα., με 10 τη δεύτερη και χωρίς περιορισμό στη συνέχεια. Η όρεξη, η πέψη, ο μεταβολισμός, θα βελτιωθούν. Τα βερίκοκα είναι φρούτα εποχής και τα προμηθευόσαστε από το μανάβη της γειτονιάς. Από αυτό το αντικαρκινικό φάρμακο όχι μόνο δεν κερδίζουν οι φαρμακευτικές εταιρίες, αντίθετα ζημιώνουν.

Κανόνας 3ος:

Τα καρκινικά κύτταρα έχουν όξινο (χαμηλό PH) Το PH το ισορροπεί το ασβέστιο η βιταμίνη D, το μαγνήσιο, το κάλιο, το βόριο. Το λεμόνι, βοηθά στην απορρόφηση του ασβεστίου. Καταναλώνετε πολύ λεμόνι κάθε μέρα, όπως συστήνει η αντικαρκινική δίαιτα Μοερμαν στην Ολλανδία. Τρώτε χέλια (τεράστια πηγή βιταμίνης Δ 5000 ΙΘ (μονάδες) στα 100 γραμ..Φρούτα, ειδικά σταφύλι (τεράστια πηγή καλίου). Λαχανικά (μπρόκολο, λάχανο, μωβ - άσπρο)καρότα, λαχανίδες (τεράστια πηγή αφομοιώσιμου ασβεστίου), βλήτα (επίσης τεράστια πηγή ασβεστίου, βορίου), μαϊντανό (ειδικά για καρκίνο του πνεύμονα, ρόκα (ειδικά για καρκίνο των νεφρών), ραδίκια (με το ζουμί τους).

Κανόνας 4ος:

Η υποξία (χαμηλό οξυγόνο), είναι χαρακτηριστικό της καρκινογένεσης Η χλωροφύλλη δίνει το οξυγόνο στα φυτά.

Σύμφωνα με το μεγάλο γιατρό Max Gerson (7) που θεράπευσε τον νομπελίστα Αλμπερτ Σβάϊτσερ και αποδεδειγμένα 50 καρκινοπαθείς σύμφωνα με τις ακτινογραφίες τους πριν και μετά τη θεραπεία. Οι πράσινοι χυμοί, τουλάχιστον 5 την ημέρα, δίνουν το απαιτούμενο οξυγόνο και υγεία στα κύτταρα. Έχουμε έτσι απόπτωση (θάνατο, κυτταρική αυτοκτονία) των καρκινικών κυττάρων. Οι χυμοί της τσουκνίδας, φύλλων ελιάς, σέλινου, μαϊντανού και καρότου παίζουν σημαντικό ρόλο.

Ο Gerson μάλιστα, χρησιμοποιούσε ειδικό, αποχυμωτή, για τη διατήρηση όλων των θρεπτικών συστατικών. Όταν παρουσίασε τις ανίατες περιπτώσεις στο Κογκρέσο

με όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που τις συνόδευαν (εξετάσεις, ακτινογραφίες κ.λ.π.). Αντί να τον συγχαρούν, άρχισε ένα ανελέητο κυνηγητό εναντίον του. Έτσι δρουν οι φαρμακευτικές εταιρίες. Καταδιώκουν την αλήθεια. Τα ίδια έγιναν και στη Γαλλία με τον Μπελανσονί, γιατρό του προέδρου Μιτεράν κ.λ.π..

Κανόνας 5ος:

Τρώτε άφθονο σκόρδο και κρεμμύδι μέχρι «σκασμού» Σκοτώνει τα καρκινικά κύτταρα. Γιατί τεράστιες ποσότητες; Υπάρχουν πολλοί σκουπιδιάρηδες στον οργανισμό μας που τον καθαρίζουν από τις τοξίνες και τα δηλητήρια. Το γκλοκουρονικό οξύ, είναι ένα απ' αυτά. Έχετε ακούσει κάτι για την εξέταση Β-γλυκουρονιδάση; Ρωτείστε το γιατρό σας. Στα βιβλία της καρδιολογίας αναφέρεται ως εξέταση στο εγκεφαλονωτιαίο υγρό και πως συναντάται υψηλή σε σε αδενοκαρκινώματα, λεμφώματα, καρκινώματα από πλακώδη κύτταρα κ.λ.π.

Τι κάνει η γλυκουρονιδάση; Καταστέλλει τη σύζευξη μεταξύ τοξίνης και του σκουπιδιάρη γλυκουρινικού οξέως με αποτέλεσμα οι τοξίνες να παραμένουν στον οργανισμό. Όσο περισσότερο σκόρδο και κρεμμύδι καταναλώνουμε, τόσο περισσότερο καταστέλλεται η δράση της β-γλυκουρουινιδάσης και αποβάλλονται οι τοξίνες από τον οργανισμό. Το ασβέστιο παίζει επίσης σημαντικότερο ρόλο στη μείωση της δραστηριότητας της β-γλυκουρονιδάσης. Από την άλλη μεριά το γλυκουρονικό οξύ χρειάζεται μήλα μπρόκολα, ραπάνια, λάχανο (ειδικά μωβ), χαμομήλι. Επίσης τα κρεμμύδια μειώνουν σημαντικά τη γλυκόζη, όσο και την απάντηση της ινσουλίνης στη γλυκόζη. Το γλυκουρανικό οξύ συζεύγνυται με τη χολερυθρίνη από το ένζυμο UGT GT και απεκρίνεται στη χολή.

Έχουμε καλύτερη λειτουργία της χολής και του συκωτιού. Ο γιατρός Χαβάκης έγραφε πως στην Τρασυλβανία, όπου οι κάτοικοι που στη διατροφή τους έχουν μεγάλη θέση τα κρεμμύδια, ο καρκίνος είναι σχεδόν άγνωστος. Επειδή η δράση των κρεμμυδιών στο σάκχαρο είναι γνωστή και στην ιατρική. Είναι αδιανόητο, οι καρκινοπαθείς και οι διαβητικοί να μην τρώνε πολλά κρεμμύδια. Ειδικά αν οι διαβητικοί τρώνε αρκετά φρέσκα κρεμμύδια, πέφτει ο δείκτης του σακχάρου. Επίσης αν κάθε πρωί στίβουν ξερά κρεμμύδια και πίνουν μισό φλιτζάνι πέφτουν αισθητά η χοληστερίνη και το σάκχαρο.

Ο δεύτερος ρόλος του κρεμμυδιού είναι ότι παρεμβαίνει στην τυροσίνη κινάση. Το κρεμμύδι, το μήλο και το γκρέιπφρουτ, περιέχουν κουερσετίνη, ένα βιοφλανοειδές. Η κουερσετίνη είναι σημαντικότερη, γιατί σταματά τη δράση μιας κατηγορίας ενζύμων που λέγονται κινάσες της τυροσίνης. Τα ένζυμα αυτά βρίσκονται στην κυτταρική μεμβράνη και στο εσωτερικό της και όταν ενεργοποιούνται εντέλουν τα καρκινικά κύτταρα να διασπαστούν και έτσι προκαλούνται οι μεταστάσεις. Για να μην δίδονται εντολές διαίρεσεις του κυττάρου και έτσι να αποτρέπονται οι

μεταστάσεις, το μήνυμα είναι: τρώτε άφθονα κρεμμύδια. Υπάρχουν φάρμακα για την αναστολή δράσης της τυροσίνης κινάσης (Τυροφωστίνες). Ο στόχος των φαρμακευτικών εταιριών είναι σαφής: Θαυμάζουμε το Gleenvec ή τις τυροφωστίνες. Θαυματουργό το Gleenvec, καταπληκτική η επιστήμη! Μπράβο! Εμείς κερδίζουμε και οι καρκινοπαθείς είναι ευχαριστημένοι.! Κουβέντα όμως για το κρεμμύδι, που είναι το φυσικό Gleenvec.

Πείτε μου!

Είχε άδικο ο Ιπποκράτης, όταν έγραφε: «Πιστεύω, ότι για να ασκήσει αποτελεσματικά το επάγγελμά του ένας γιατρός, είναι ανάγκη να γνωρίζει και μάλιστα να προσπαθήσει σκληρά να μάθει, όλα τα περί φύσης, δηλαδή ποιά επίδραση ασκούν στον άνθρωπο, ή τροφή, το ποτό και οι διάφορες συνήθειες σε κάθε άτομο ξεχωριστά. Δεν αρκεί να νομίζει απλά, ότι το τυρί είναι κακή τροφή, επειδή προκαλεί πόνο σε όποιον καταναλώνει μεγάλες ποσότητες. Πρέπει να μάθει, τι πόνο προκαλεί, για ποια αιτία και για ποιο, από όσα υπάρχουν μέσα στο σώμα είναι ακατάλληλο. Γιατί υπάρχουν πολλές άλλες τροφές και ποτά που είναι από τη φύση τους βλαβερά και επιδρούν στον άνθρωπο με ποικίλους τρόπους. Κάποιοι μπορούν να φάνε μεγάλες ποσότητες τυρί, χωρίς να τους πειράξει καθόλου. Αντίθετα τονώνει θαυμάσια όσους ωφελεί. Άλλοι όμως το αφομοιώνουν δύσκολα.

Οι οργανισμοί είναι διαφορετικοί. Η γνώση αυτών θα θεράπευε τον άνθρωπο από τις αρρώστιες».

Το ερώτημα παραμένει. Έχουν σήμερα γνώσεις οι γιατροί για τη θεραπευτική αξία των τροφών; Τι διδάσκονται για τη θεραπευτική τους δύναμη; Έχει άδικο ο Ιπποκράτης;

Κανόνας 6ος:

Περιορίστε την Αποκαρβοξυλάση της ορνιθίνης (ODC) Η Αποκαρβοξυλάση της ορνιθίνης είναι το ένζυμο κλειδί στη σύνθεση των πολυαμινών και παίζει σημαντικό ρόλο στη διαίρεση και ανάπτυξη του κυττάρου. Επανερχόμαστε στο μεγάλο ρόλο του συκωτιού. Η εξίσωση, συκώτι = καρκίνος και καρκίνος = συκώτι, παίζει και εδώ το ρόλο της.

Η αποκαρβοξυλάση της ορνιθίνης, είναι ηπατικό ένζυμο. Αν το σταματήσουμε, σταματούμε και την ανάπτυξη των όγκων. Η αποκαρβοξυλάση της ορνιθίνης κάνει πολύ παρέα με την ινσουλίνη. Είναι στενές, πολύ στενές φιλενάδες. Επιρεάζοντας τις πολυαμίνες, προκαλούν αύξηση των όγκων, μεταστάσεις, αύξηση του βάρους. Επίσης ο συνδυασμός ινσουλίνης με σωματομεδίνες (IGF1 και IGF 2) είναι θανατηφόρος. Οι σωματομεδίνες (IGF1 και IGF 2) μοιάζουν με την προΐσουλίνη και

παίζουν σημαντικότατο ρόλο στη ρύθμιση του πολλαπλασιασμού και της λειτουργίας των κυττάρων. Σε υποκλυκαιμία, σχετιζόμενη με όγκο η (IGF1) είναι υψηλή.

Ο όγκος έχει καταναλώσει όλο το σάκχαρο και ζητάει και άλλο. Γι'αυτό έχουμε υπογλυκαιμία. Η IGF1, είναι ο κύριος παράγοντας για τη διέγερση των λιποκυττάρων, επιτάχυνση της ανάπτυξης των όγκων και πρόκλησης φλεγμονών. Η ινσουλίνη συνοδεύεται από την IGF1, που διεγείρει την κυτταρική ανάπτυξη. Μεγάλη αύξηση της ινσουλίνης και των σωματομεδινών, διεγείρουν την αύξηση των καρκινικών κυττάρων, αλλά και την ικανότητά τους να κάνουν μεταστάσεις (8). Μεγάλη κατανάλωση ζάχαρης, συνδέεται με αύξηση της ινσουλίνης με την παρέα της IGF σε μια προσπάθεια του οργανισμού να ρίξει το σάκχαρο. Τη σκυτάλη μετά την ινσουλίνη, παίρνουν οι σωματομεδίνες και αποκαρβοξυλάση της ορνιθίνης.

Αποτέλεσμα: Μεταστάσεις, αυξήσεις των όγκων. Ας δούμε μερικές έρευνες: Η S. Hankinson της ιατρικής σχολής του Χάρβαρντ, απέδειξε, ότι από μια ομάδα γυναικών, ηλικίας κάτω των πενήντα, εκείνες με το υψηλότερο IGF, είχαν επτά φορές περισσότερες πιθανότητες να εμφανίσουν καρκίνο του μαστού (ομάδες ερευνητών από το Χάρβαρντ, το Mac Gill κ.λ.π. έδειξαν το ίδιο αποτέλεσμα στον καρκίνο του προστάτη με 9 φορές μεγαλύτερη πιθανότητα στους άνδρες που είχαν ψηλές σωματομεδίνες (10). Άλλες μελέτες έχουν δείξει παρόμοια αποτελέσματα στον καρκίνο του παγκρέατος, του παχέος εντέρου, των ωοθηκών κ.λ.π. Πως μειώνουμε την ινσουλίνη και τις φίλες της τις σωματομεδίνες; Κόβοντας με το μαχαίρι στους καρκινοπαθείς γλυκά, πατάτες, ψωμιά και γενικά τις επεξεργασμένες τροφές. Η εξέταση ινσουλίνης και σωματομεδινών (IGF1 και IGF2) είναι απαραίτητες.

Έρευνες έχουν δείξει, ότι η πλήρης αποχή από τροφές πλούσιες σε υδατάνθρακες μειώνει θεαματικά τα επίπεδα ινσουλίνης και IGF. Για την αναστολή της ODC (αποκαρβοξυλάση της ορνιθίνης), το σκόρδο, το τσάι, το ρόδι ο χυμός από φύλα ελιάς, τα καρύδια, τα κρεμμύδια, τα κεράσια και όλα τα πικρά παίζουν σημαντικότατο ρόλο. Όταν πέσουν η ινσουλίνη και οι σωματομεδίνες, ο οργανισμός αποβάλλει τα σάκχαρα. Το σώμα – ζαχαροπλαστείο, διώχνει τον καρκίνο πετώντας τα στοιχεία που τον θρέφουν. Άρα μειώστε τα γλυκά και αυξήστε τα πικρά... έτσι θα έχετε ευεξία και αντίσταση απέναντι στον Καρκίνο

Πηγή: pronews.gr